

Griffienummer : 00129
 Repertoriumnummer : 156
 Vonnisdatum : 17.01.2006

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
 13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

232 , zaakvoerder, geboren te op
 , wonende te
 Belg.

Verdacht van: te ,

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

A/ Op niet nader te bepalen data, tussen 01/09/1998 en 21/09/2000,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest
 zijnde eigendom van :
 , zaakvoerder, geboren te op
 wonende te , Belg

ingevolge akte van aankoop dd. 21/11/1990 verleden voor notaris met
standplaats te

- een houten paardenstal met een oppervlakte van ca. 20,30m x 3,50m en een hoogte van ca. 21,50m, afgedekt met dakpannen (zadeldak) en voorzien van een betonnen vloerplaat;
- een houten schutting geplaatst tegen de linker zijgevel met een lengte van ca. 6m en een hoogte van ca. 1,80m;
- een verharding in beton voor de stal met een oppervlakte van ca. 61m² en een dikte van ca. 0,20m;
- een toegangsweg in grind over een lengte van ca. 112m en een breedte van ca. 4m, voorzien van verlichtingselementen aangebracht op de houten palen langs de toegangsweg;
- een omheining, honderden meters lang, in kunststofpalen met verbinding in kunststof en een hoogte van ca. 1,40m;
- een ijzeren barrier ter afsluiting van het terrein;
- een omheining, honderden meters lang, in kunststofpalen met verbinding in kunststof en een hoogte van ca. 1,40m;
- een ijzeren barrier ter afsluiting van het terrein;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben opgericht.

B/ Vanaf 21/09/2000 tot 21/01/2004 voormelde bouwwerken in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het 2° hypotheekkantoor te : op 21/09/2004,
nr | en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 99,59 euro. De Bewaarder (get.) |

*** **

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in haar vordering;
- Mr. M. loco Mr. , advocaat te
, vertegenwoordigt beklagde, die ter zitting niet verscheen.

*** **

1.

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen 2,99,146,147,149,153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutionele elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te
kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt deels binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (gewestplan , gkg. bij K.B. van 3 april 1979).

Het Hof van Cassatie oordeelde in haar arrest van 22 februari 2005 dat "een landschappelijk waardevol agrarisch gebied" een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" is, in de zin van artikel 146, vierde lid Stedenbouwdecreet (P041346N).

3.

Beklaagde heeft zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning tussen 1 september 1998 en 21 september 2000 een aantal constructies opgericht en vanaf 21 september 2000 deze constructies in stand gehouden.

De uitvoering van de werken en de instandhouding van deze werken leveren twee afzonderlijke misdrijven op die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel der feiten begint te lopen vanaf het laatst strafbare feit, te weten 21 januari 2004, datum van de laatste vaststelling.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 24 juli 2000 werd de regularisatie van een schuilhok voor paarden geweigerd.

Bij besluit van de bestendige deputatie van de Provincieraad van ; van 14 september 2000 werd het ingestelde beroep niet ontvankelijk verklaard.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 28 april 2003 werd enkel een bouwvergunning verleend voor het verbouwen van de woning; de verbouwing van een stal, de wegverharding en de omheiningen werd geweigerd.

Beklaagde verwijst ten onrechte naar de toepassing van art. 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is. Volgens K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn landschappelijke waardevolle agrarische gebieden bestemd voor de landbouw in de ruime zin en worden enkel handelingen en werken toegelaten die in overeenstemming zijn met de in de grondkleur aangegeven bestemming en voor zover de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar wordt gebracht.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste stedenbouwkundige vergunning werden opgetrokken en worden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode.

Beklaagde heeft doelbewust een inbreuk gepleegd ervan uitgaande dat éénmaal de werken waren gerealiseerd, de toestand zowel zou blijven. De feiten tonen aan dat hij lichtzinnig omspringt met de wettelijke regels. De beklagde moet beseffen dat hij zich niet ongestraft boven de wet kan stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan enig ander belang van de beklagde.

Rekening houdend met de ernst en de aard van deze misdrijven, wordt de volgende bestraffing opgelegd.

4.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de stedenbouwkundige inspecteur van 7 juni 2001.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld.

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr. 46/2005, 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004, P.04.0237.N en P.04.0358.N; R.v.St., b.v.b.a. G., nr. 130.075, 2 april 2004, *R.W.* 2004-05, 306, noot). Er ligt geen procesverbaal van vaststelling door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, *R.W.*, 2001-02, 1353, conclusie advocaat-generaal M. De Swaef). De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003, *T.R.O.S.* 2004, 229). De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwendings (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004, P.03.1500.F). De herstelltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

***   ***   ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,65

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (ivm. euro)
Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en
nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998
Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

***   ***   ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

Verklaart beklagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op **1.000 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **123,45 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

***   ***   ***

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door

- de complete afbraak –inclusief de vloerplaat- van de paardenstal,
- het verwijderen van de houten schutting tegen de linker zijgevel van de paardenstal,
- het verwijderen van de verharding in beton voor de stal,
- het verwijderen van de toegangsweg in grind,
- het verwijderen van de omheining in kunststofpalen met verbinding in kunststof,
- het verwijderen van de ijzeren barrier,

onder verbeurte van een dwangsom van € 123 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
17 januari 2006, alwaar zetelden:

Mevrouw
Mevrouw
De heer

, Ondervoorzitter, enige rechter,
, Substituut Procureur des Konings,
, Afgevaardigd Adjunct-griffier.

ger

gk